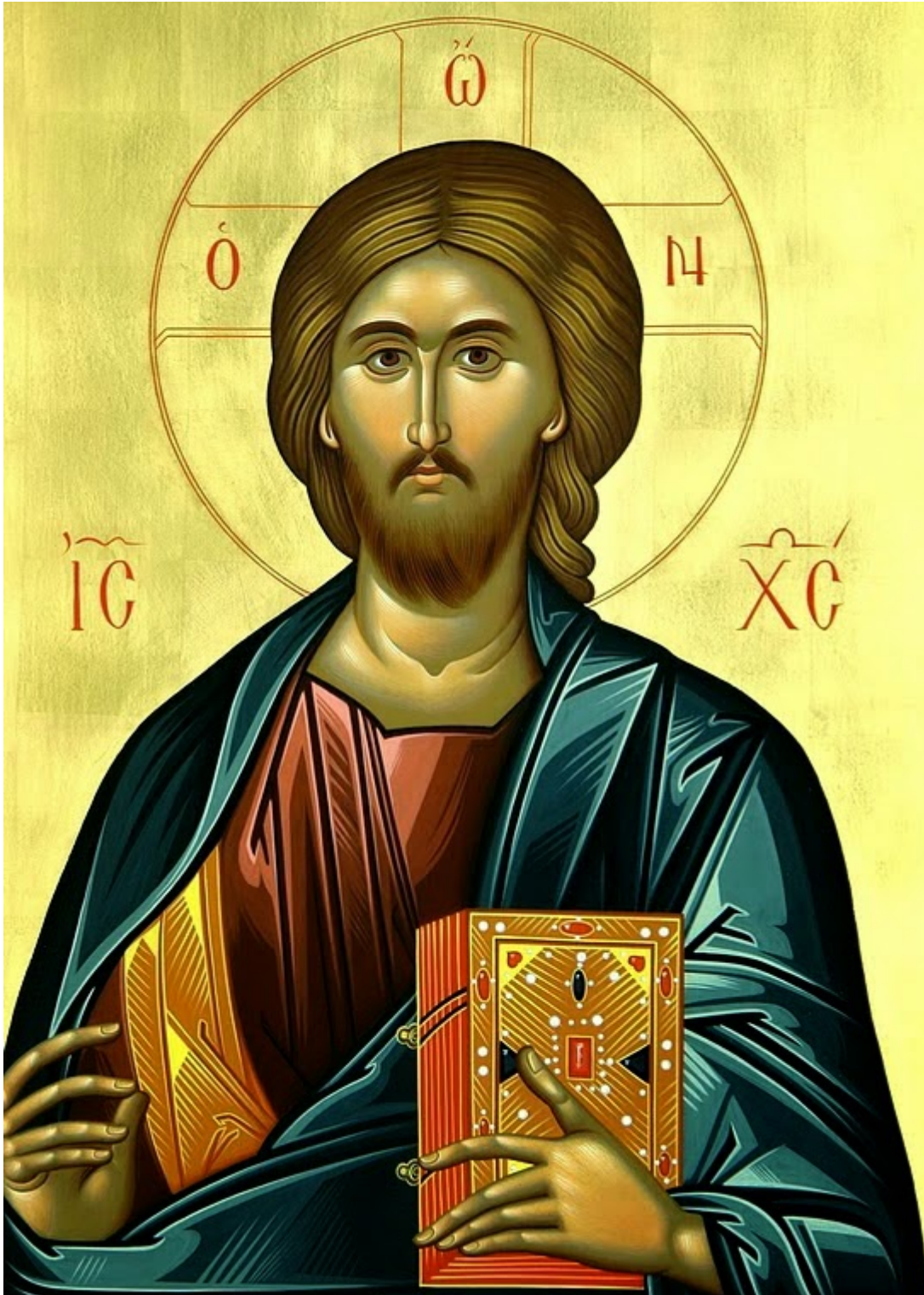

8 Απριλίου 2015

Πιστεύω, Κύριε, βοήθησέ με στην ολιγοπιστία μου

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Χριστός προσφέρει θεραπεία. Δεν ήλθε για να καταδικάσει τους ανθρώπους που με τα έργα τους έγιναν υπόδουλοι στο κακό, στην φθορά και στον θάνατο, δεν

ήλθε για να κατακρίνει, αλλά για να διακονήσει και να σώσει. Τα πρόσωπα της διήγησης υποχωρούν στο τέλος και χάνονται· εκείνο που θέλει να τονίσει ο ευαγγελιστής τελειώνοντας είναι η απάντηση του Ιησού στους μαθητές που ρώτησαν γιατί δεν μπόρεσαν αυτοί να θεραπεύσουν τον ασθενή: γιατί «τούτο το γένος εν ουδενί δύναται εξελθείν ει μη εν προσευχή και νηστεία».

Πολλές είναι οι δαιμονικές εκδηλώσεις του κόσμου σε κάθε εποχή· κι' αν ακόμη δεχθεί κανείς ότι οι αρρώστιες έχουν άλλη αιτία κι' όχι την κατοχή των ανθρώπων από τους δαίμονες, μένουν τόσες άλλες πολυάριθμες εκδηλώσεις της ζωής που μαρτυρούν την υποταγή των ανθρώπων στην δύναμη του κακού, ώστε να προβάλλει επιτακτικό το αγωνιώδες ερώτημα: Γιατί η Εκκλησία δεν μπορεί να θεραπεύσει το κακό; Λείπει μήπως η πίστη, η προσευχή, η νηστεία;

Είμαστε πολλές φορές τόσο έτοιμοι να κατακρίνουμε, να επισημάνουμε τους ενόχους, να γενικεύσουμε. Ξεχνούμε ότι αυτό που δεν γίνεται στο σύνολο, γίνεται στις επιμέρους περιπτώσεις, στις οποίες συντρίβεται η δύναμη του κακού και αναδεικνύονται μορφές αγίων αγωνιστών και φωτεινών παραδειγμάτων πίστεως. Το ερώτημα λοιπόν δεν είναι μόνο εάν έχει η Εκκλησία την πίστη που απαιτείται για να ελευθερώσει τους ανθρώπους από τα δαιμονικά δεσμά, αλλ' εάν αυτοί μπορούν να πιστεύσουν. Ο Ιησούς, στη διήγησή μας, λέγει προς τον πατέρα του άρρωστου νέου: «ει δύνασαι πιστεύσαι, πάντα δυνατά τω πιστεύοντι». Η πίστη κάνει κατορθωτά τα ακατόρθωτα, αυτά δηλ. που η ανθρώπινη λογική θεωρεί σαν τόσο σταθερά καθιερωμένα, ώστε η αλλαγή τους να φαίνεται αδύνατη· «μετακινεί βουνά», κατά την παροιμιακή έκφραση που χρησιμοποιεί ο Ιησούς σε άλλη περίπτωση· μεταμορφώνει την ανθρώπινη αθλιότητα σε δόξα.

Εκτός από την καταπληκτική αυτή δύναμη που εκλύεται από την πίστη, και σ' ένα άλλο χαρακτηριστικό της μπορεί να μας οδηγήσει το σημερινό ανάγνωσμα: Η πίστη του πονεμένου πατέρα γίνεται αιτία θεραπείας του παιδιού του· κι' από την άλλη μεριά η έλλειψη δυνατής πίστεως στους μαθητές έχει σαν αποτέλεσμα να παραμένει το κακό και η ασθένεια στον κόσμο. Η πίστη λοιπόν υπερβαίνει τα όρια του πιστεύοντος ατόμου και αποβαίνει εστία σωτηρίας και για τον διπλανό μας. Τέλος, μπορεί η πίστη να ισχυροποιηθεί με την προσευχή και την νηστεία. Μ' αυτά τα δύο διοχετεύεται η δύναμη του Θεού στον πιστεύοντα άνθρωπο, ώστε η πίστη του να γίνεται ολοένα και πιο ζωντανή και ως εκ τούτου θαυματουργική μέσα στη κοινωνία.

Τα παιδιά μας είναι δε-μένα στο άρμα της εποχής που εμείς οι μεγαλύτεροι κι-νούμε και μορφοποιούμε. Οι δικές μας αστοχίες και πα-ραλείψεις, τα δικά μας πάθη και ελαττώματα έχουν τραγι-κές προεκτάσεις στις καθαρές και ασυμβίβαστες ψυχές τους. Η Εκκλησία και η Πολιτεία δεν έπραξαν όσο έπρεπε το καθήκον τους απέναντι στη νεολαία. Ή Εκκλησία παράλληλα με τις ικετήριες κραυγές της προς τον Κύριο για τη σωτηρία της νεολαίας, έπρε-πε να δραστηριοποιηθεί με σύγχρονες μεθόδους για την πνευματική τροφοδοσία των

νέων. Είναι βέβαια τα περισσότερα παιδιά ατίθασα, έχουν περίεργες ιδέες, θέτουν την Εκκλησία υπό κρίση και δοκιμασία. Είναι όμως παιδιά του Θεού κι έχουν ανάγκη από στοργή και καθοδήγηση. Τί πρέπει να γίνει για να σωθούν τα παιδιά μας; Μια μόνο ελπίδα υπάρχει: Το φως τού Χριστού. Ας οδηγή-σουμε τα παιδιά μας στο Χριστό, όπως έπραξε ο πατέρας τού Ευαγγελίου. Ας τους μιλήσουμε για το Χριστό κυρίως με το παράδειγμά μας. Ας τα εμπνεύσου-με με το πνεύμα τού Χριστού. Ας προσευχηθούμε γι' αυ-τά περισσότερο. Παράλληλα ας τούς δείξουμε στοργή και ανοχή. Ας μην είμαστε εγωϊστικοί απέναντί τους, ας γίνουμε ταπεινοί και συζητήσιμοι. Τα λόγια μας και οι προσευχές μας δεν θα πάνε χαμένα. Μπορεί τα παιδιά μας να παραστρατήσουν, κάποτε όμως θα θυμηθούν και θα γυρίσουν όπως ο άσωτος υιός της παραβολής. Γονείς πού αγωνιάτε για την τύχη των παιδιών σας. Πριν θρηνήσετε τον πνευματικό τους θάνατο οδηγείστε τα από την παιδική τους ηλικία στην Εκκλησία χωρίς καταναγκασμό, αλλά με πειθώ και προ παντός με το δι-κό σας παράδειγμα. Θεμελιώστε στην ψυχή τους το Ναό του Θεού και να είστε βέβαιοι ότι καμιά καταιγίδα δεν θα μπορέσει ποτέ να τα γκρεμίσει.

Πηγή: llazaros.blogspot.gr